

Zavezniki bodo kmalu prešli v ofenzivo, Nujen apel predsedniku zatrjuje Roosevelt narodom sveta

Washington, 23. feb. — Danes je govoril predsednik Roosevelt ameriškemu narodu in narodom vsega sveta, da bodo Zed. države in njene zaveznice kmalu stopile v splošno ofenzivo na Frontah, ki so danes skoro v vsakem kotu zemlje, po vseh morjih in na vseh kontinentih.

Predsednik je udaril po takozvanih čušljacijah, ki krožijo izmišljene govornice o izgubah v pristanišču Pearl ter je izjavil, da je ameriška bojna sila že do danes prizadela Japoncem več izgub, kot so jo pa ti Amerikancem, vključno napada v pristanišču Pearl.

Danes so ameriški bombniki, katere vodijo ameriški piloti že v dnevnih spopadih s sovražnikom v južnovzhodnem Pacifiku, je rekel predsednik, ter dodal, da je na tisoče ameriških čet v boju nemetežu, ne samo v zraku, ampak tudi na tleh.

Predsednik, ki je govoril na dan, ko je dežela slavila rojstni dan prvega predsednika Washingtona, je rekel, da je

tudi takrat mala ameriška armada doživela sprva izgube in poraze, toda je pozneje to dobila zopet nazaj, prav na enak način, kot se bo to ponovilo v tej vojni.

"Da, doživeli smo izgube," je govoril Roosevelt, "od Hitlerjevih podmornic na Atlantiku in od Japoncev na Tihem oceanu in doživeli jih bomo še več, dokler se ne bo vsa stvar zasukala."

"Toda ko govorim o Zed. državah ameriških, naj izjavim enkrat za vselej vsem narodom sveta: Mi Amerikanci smo morali nekoliko popustiti in izgubiti nekaj ozemlja, toda dobili ga bomo zopet nazaj. Mi in drugi naši zavezniki smo trdno odločeni, da uničimo japonski in nemški militarizem."

"Naša moč raste z vsakim dnem. Kmalu bo prišel čas, ko bomo v ofenzivi mi in ne naš sovražnik; mi in ne naš sovražnik bomo dobili končno zmago; mi ne naš sovražnik bomo končno diktirali mir."

Roosevelt je povedal, kako so nekateri ljudje za to, da bi se mi brigali sa-

mi zase in se doma obdali z visokim zidom, pa za njim čakali na sovražnika. Ti ljudje bi radi, je rekel Roosevelt, da bi se naš mogočni ameriški orel spremeni v želvo, ki se plazi leno po zemlji, ali pa da bi se spremenil v ptico noja, ki v nevarnosti skrije v pesek glavo.

"Toda mi imamo rajše," je poudaril predsednik, "da ostane naš orel to, kar je, da kroži visoko pod sinjim nebom in da kadar udari, da udari z vso silo."

Roosevelt je povlečeval neprimerno hrabrost generala MacArthurja, ki se v desetkratni premoči bori na Filipinih in si je v tem času že stekla večno slavo.

Predsednik nas je tudi spomnil na propagando osi, ki je trobila v svet, kako so Amerikanci mehkužni, sicer bogati, drugače pa slabi, ki se ne znajo valiti v vseh kotih sveta.

"Naj to rečejo sedaj!" je zaklical Roosevelt s krepkim glasom, ki je odmeval v vseh kotih sveta. "Naj to povedo

danes našim mornarjem, ki udarjajo na vodah Tihega oceana! Naj to porečejo našim fantom, ki vodijo na raznih frontah naše račne trdnjave! Naj to porečejo danes našim marinom.

Roosevelt je ponovno poudarjal, da moramo udariti po sovražniku, kjerkoli naletimo nanj in ga držimo proč od ameriškega kontinenta. Povedal je, kaj bi se zgodilo z nami, če bi potegnili svoje ladje in svojo armado domov. Japonci bi tedaj z lahkoto potem okupirali Kitajsko, okupirali ves Daljni vzhod in potem bi udarili tudi na nas tukaj doma, najprej na Alasko in potem naprej.

Nemci bi zavzeli Sredozemlje, zahodno Afriko, odkoder je samo 1,500 milj do Brazilije. Rusija bi izgubila našo pomoč in kmalu bi bil sovražnik gospodar vsega sveta.

Roosevelt je poudarjal, naj se ne plašimo pred nobenimi, še tako slabimi novicami. Naj imamo zaupanje v svojo vladu, ki nas bo vodila do končne zmage.

Naš urednik Debevec je poslal v soboto zjutraj sledeč brzojavni apel na predsednika Roosevelta, katerega prestavo prinašamo tukaj:

Hon. Franklin D. Roosevelt, predsednik Zed. držav, Bela hiša, Washington, D. C.

Dragi g. predsednik!

Kot zagovornik Vaše domače in inozemske politike, kot ameriški državljani in aktiven demokrat, apeliram na Vas glede naših Slovencev, ki so italijanski državljani potom okupacije in ki so bili postavljeni v Vašo proklamirano v status sovražnih tujcev.

Ti Slovenci so istega pokoljenja kot je naš odlični pisatelj in Vaš vdani častivec, g. Louis Adamič, ali naš spoštovani clevelandski župan g. Frank J. Lausche.

Ti Slovenci so bratje in sestre istih Slovencev, ki se zdaj bore v armadi Draže Mihajloviča v Jugoslaviji.

To so bratje in sestre istih slovenskih fantov, ki se zdaj bore v angleški armadi v Libiji in na mnogih drugih bojiščih.

Nobenega naroda ni, ki bi od leta 1918 toliko trpel pod fašističnim režimom. V letu 1930 je ustrelila fašistična milicija na Bazovici pri Trstu štiri slovenske fante, ki se niso hoteli ukloniti fašizmu.

Nedolgo tega je bilo ustreljenih šest slovenskih fantov in mož v Trstu radi njih aktivnosti proti osi. Na stolne duhovnikov in voditeljev je umrlo v pregnanstvu na Liparih, ker so bili nevarni fašizmu.

Naši Slovenci, katerih 600.000 je bilo izročenih Italiji za 600.000 italijanskih vojakov, ki so padli v prvi svetovni vojni, grede raje v smrt, ko bi pa zatajili svojo narodnost.

In za vse to njihovo trpljenje, za njih neizpodbiten dokaz odpora proti fašizmu in Hitlerizmu so zdaj zaznamovani kot sovražni tujci. Po mojem skromnem mnenju je to skrajno krivično in našemu ponosnemu slovenskemu narodu se dela s tem velika krivica.

Radi tega peliram na Vas, g. predsednik, v imenu človečanstva, da ukazete svojemu državnemu in justičnemu oddelku, da izvzame vse osebe italijanskega državljanstva, ki so slovenskega pokoljenja, od statusa sovražnih tujcev. Hvaležnost 300.000 Slovencev v Ameriki vam je zagotovljena za večno.

Z odličnim spoštovanjem, JAMES DEBEVEC, urednik, slovenskega dnevnika "Ameriške Domovine" in član demokratske eksekutive v okraju Cuyahoga, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

telefoniral jugoslovanskemu poslanstvu in prosil, naj takoj intervenira pri ameriškem državnem tajništvu, da izvzame Slovence iz statusa sovražnih tujcev. Dr. Rybar je obljubil, da bo šel na državni urad in da bo tam posredoval za naše ljudi, za kar se mu tem potom iskreno zahvaljujemo, kot tudi konzulu dr. Mallyu za prijazno pomoč.

S prijaznim posredovanjem župana Lauschea in njegovega tajnika Lokarja je dobil naš urednik za danes avdijenco pri distriktnem zveznem pravdniku Mr. Millerju. Upa, da bo v jutrišnji izdaji lista lahko pojasnil vso zadevo glede registracije. Župan Lausche je obljubil vso pomoč pri tem, da se pomaga našim ljudem, da ne bodo priznani kot sovražni tujci.

Zavezniki so razbili japonsko flotilo pri Bali

Japonskim četam se je posrečilo zasesti otok, toda niti ene japonske ladje ni v bližini, ki bi vozila tem četam potrebščine. Ameriške bojne ladje in bombniki so pomagale Nizozemcem pri napadu.

Bandoeng, 23. feb. — Ameriške in nizozemske pomorske in zračne sile so razbile in razgale vse japonske ladje, ki je zadnji teden napadlo japonski otok Bali. Toda nekaj japonskim pristaniščem se je posrečilo izkrcati na suho, ki so zasedle zrakoplovno pristanišče Denpasar.

Toda kot zatrjuje poročilo nizozemskega vrhovnega poveljstva, so japonske čete, ki so prišle na Bali na suho, zdaj popolnoma izolirane ter da ne morejo dobiti niti ojačenj, niti potrebščin.

"Niti ena bojna ali transportna ladja ni v bližini Bali, da bi japonskim četam na Bali pomagala ali bojne potrebščine, kot so ameriška in nizozemska bojna letala ter ameriške križarke in rušilci napadli, uničili in razpršili japonsko ladjevje," zatrjuje poročilo. Poročilo pravi, da je ušla samo ena japonska ladja.

Toda natančno število uničenih in v beg pognanih japonskih ladij ni poročano. Ameriški vojni oddelek v Washingtonu je v soboto poročal, da je zavezniška zračna sila dvakrat napadla japonsko ladjevje, ki je obstojalo iz dveh križark, štirih ali petih rušilcev in štirih transportov.

Neuradno se pa poroča, da so zavezniki uničili Japoncem pri Bali od 19 do 36 ladij od zadnjega četrta sem. Zavezniške bojne sile so dobile zdaj nov pogum, ko vidijo svojo močno pomorsko in zračno silo, ki se je tako izkazala pri otoku Bali.

Na Sumatri in Timorju se zavezniške čete še vedno uspešno branijo Japoncem.

Sovražna podmornica je obstreljevala oljno napravo na kalifornijski obali

Santa Barbara, Cal., 23. feb. — V bližini Goleta, sedem milj severno od tukaj, se je pojavila sovražna podmornica ter oddala kak ducat ali več streljav na oljno rafinerijo na obali. Oblatni rafineriji na dan niso krogle povzročile nobene škode.

Rafinerija se nahaja med Goleta in Elwood. Kot zatrjuje uradno naprava, je bila poškodovana samo ena oprema oziroma del iste.

Kot trdijo opazovalci, je bilo med 8:30 in 9 zvečer več signalov s plamenicami z obrežja. Oljna naprava leži tik obale, nje ni zadela, dasi so padle nekatere zelo blizu. Samo ena krogla je zadela sesalko pri podjaku in jo razbila.

V službo Strica Sama

Zadnji teden je odšel k mornarici na Great Lakes, Ill. Rudolf Samsa iz 19808 Kewanee Ave. Danes je odšel k armadi že drugi sin družine Mr. in Mrs. Julaja, Al Sinkovič, 832 E. 209. St. Isti čas je odšel tudi Eugene Jadrich iz 948 E. 207. St. sin našega strojnika John Jadricha. Vsi ti trije fantje so člani podružnice št. 8 SMZ, ki je dala že 7 članov Strici Samu. Prijatelji so jim priredili lepo odhodnico.

Kot se nam poroča odide danes k vojakom tudi Anthony Plut iz 21101 Recher Ave., sin družine slikarskega umetnika Mr. Anton Pluta, ki je že prej dala enega vojaka. Vsem tem želimo vse najboljše. Le dobro se postavite.

Kozmopolitska liga ima zdaj novega predsednika

Delegatje iz raznih vrd v Clevelandu so v petek večer izvolili za predsednika Kozmopolitske lige našega agilnega pomožnega okrajnega pravdnika Mr. John J. Prince. Novi predsednik pravi, da se dobro zaveda moči, ki jo ima Kozmopolitska liga v političnih akcijah in bo skušal v isti smeri še bolj razvijati aktivno življenje te lige.

Zopet doma

Mrs. Marie Glavich iz 1531 E. 70. St. se je vrnila iz Polyclinic bolnišnice. Prav lepo se zahvaljuje za obiske in dopolne cvetlice. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Klub Ljubljana ima sejo

Nocoj ob 7:30 se vrši seja Kluba Ljubljana v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Članstvo je prijazno vabljeni, da se udeležijo v polnem številu.

Deseta obletnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Mary Komin v spomin 10. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Pozdravi iz Lemonta

Mrs. Margaret Kogovšek pozdravlja iz Lemonta, Ill. Piše, da je tam po Illinoisu še bolj mrzlo kot v Clevelandu. Obiskala je Lemont, Chicago, Joliet in LaSalle.

Zadušnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. sv. maša za pokojno Marijo Kavalir. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Kratke vojne in druge vesti

WASHINGTON. — Vojni oddelek naznanja, da so ameriški bombniki napadli japonsko zrakoplovno pristanišče na otoku Bali in uničili šest japonskih bombnikov v srednje velikosti.

MOSKVA. — Rdeča zvezda, glasilo ruske armade, piše, da je ruska fežerva, ki je opremljena z angleškimi bojnimi letali, končala svoje treninge v Uralu in da je pripravljena za boj.

WASHINGTON. — Administrator za cene, Leon Henderson, je odredil cene za baterije, za žepne svetilke in za njih zarnice one, ki so bile 1. februarja.

MOSKVA. — Rusko vojno poročilo naznanja, da je padlo v zadnjih par dneh 14.000 Nemcev na južno-zahodni fronti ter da so Rusi zopet zavzeli več vasi in mest.

LONDON. — Angleži nimajo dosti upanja, da bi ubranili pred Japonci pristanišče Rangoon v Burmi. Iz tega pristanišča dobiva kitajska armada potrebščine od zaveznikov po Burma cesti.

KAIRA. — Iz Libije se poroča, da so osiške mehanizirane kolone pokazale izredno močan odpor in da je bilo včeraj opaziti nove osiške kolone, ki so hitele v bojno linijo, ki se razteza od Martuba do Tmimi.

Stalin je izdal na svojo armado ukaz na popolno zmago ob priliki 24 letnice ruske armade

Moskva, 23. feb. — Danes je vsa Rusija praznovala 24-letnico reorganizacije rdeče armade. Premier Stalin je izdal za ta dan "dnevno povelje," ki pozivlje narod na totalno zmago proti Nemčiji. Obenem je Stalin posvaril narod, da ima Rusija pred seboj še ogromen in težak boj.

Stalinove besede narodu, ki so jih oddajale radijske postaje po vsej Rusiji, so svarile, da sovražnik še ni poražen. Toda obenem je pa izrekel, "da bomo vrgli sovražnika izpred vrat Leningrada, oprostili Belo Rusijo in Ukrajino ter izpraznili polotok Krim sovražnika."

Najnovejše registrirane bdo žrebali 17. marca

Iz Washingtona se poroča, da bodo 17. marca žrebali one registrirane, ki so se registrirali za vojaško službo, 14., 15. in 16. februarja. V okraju Cuyahoga se jih je registriralo 87.000. Toda ti ne bodo potegnjeni v vojaško službovanje, dokler ne bo izčrpana lista onih v starosti od 21 do 35 leta.

Iz bolnišnice

Te dni se je vrnila iz Charity bolnišnice Miss Mary Luznar, 1115 Norwood Rd. Sedaj bo doma pod zdravniško oskrbo. Lepo se zahvaljuje za obiske, cvetlice in darove. Prijateljice jo lahko zdaj obiščejo na domu.

Rojenice v Akronu

Pri družini Mr. in Mrs. Edward Lovko v Akronu so se ustavile vile rojenice in pustile za spomin zalo hčerko, 9 funtov in 3 unče težko prvorojenko. Mlada mamica in dete se dobro počutita v bolnišnici. Čestitamo!

Josephine Berzin

V soboto popoldne je umrla po dolgi in mučni bolezni v Glenville bolnišnici Josephine Berzin, rojena Champa, stara 34 let, stanujoča na 18911 Shawnee Ave. Tukaj zapuša žalujočega soproga Antona, sina Anthony, sestro Louise, omožena Koren in Victorio, omoženo Champa, brata Josepha, ki je vojak v Kaliforniji in William, teto Mrs. Laurich in več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu ter je bila članica društva Vipavski raj, št. 312 SNPJ in podružnice št. 10 SZZ. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:15 iz Železovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152. St. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rr. in nato na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

John Richard Gorjup

Včeraj popoldne ob 2:30 je umrl v Glenville bolnišnici 12 dni stari John Richard Gorjup, sin družine John in Genevieve (rojena Krall) Gorjup iz 970 E. 207. St. Poleg žalujočih staršev zapuša tudi brata Robert John in sestro Barbaro Jean. Pogreb bo danes popoldne ob dveh iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62. St. Naše sožalje prizadetim staršem.

Leopold Makuc

Mrs. Julia Makuc iz 1208 E. 176. St. je prežela iz Pendrgyl, Pa. brzojavno sporočilo, da je tam umrl Leopold Makuc, doma iz Gornje Tribuše pri Gorici. V Pennsylvaniji zapuša soprogo in sestro poročeno Baskar, v Clevelandu pa brata Stefana ter svakinjo Julio Makuc, v stari domovini pa enega brata in eno sestro, v Južni Ameriki pa brata ter tukaj in v stari domovini več drugih sorodnikov. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostali so žalje.

Henry Daržinski

Po tridnevni bolezni je umrl v mestni bolnišnici v nedeljo večer ob devetih 14 mesecev stari Henry Daržinski. Poleg žalujočih staršev Leon in Josephine, rojena Lindič, zapuša brata Leona in sestro Josephine. Pogreb bo v sredo ob 8:30 zjutraj iz hiše žalosti, 7812 Union Ave., pod vodstvom Louis Ferfolia. Naše sožalje prizadetim staršem.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.00; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 45 Tue., Feb. 24, 1942

Izza kulis v Washingtonu

(Za Ameriško Domovino poroča kongresnik Stephen M. Young)

Medtem ko se zgrinjajo diktatorji nad nas na dveh frontah, pa kaže ameriški narod edinstvo in solidarnost kot še nikdar poprej v zgodovini te dežele. Leta 1812 je ameriška poslanska zbornica napovedala vojno Angliji z 79 proti 49 glasovom. Leta 1799 je bila napoved vojne Franciji poražena s petimi glasovi. Pred in med civilno vojno med ameriški državami so bila različna in trpka nasprotna mnenja. Več kongresnikov je odšlo iz Washingtona na vojno, da uničijo Unijo.

Leta 1917 je nasprotovalo napovedi vojne Nemčiji 50 kongresnikov. Na 8. decembra 1941 je predsednik v 8 minutnem govoru vprašal kongres za dovoljenje, da naj bi bilo vojno stanje z Japonsko. Kongres je z samo enim glasom proti odlašal, da obstoja vojno stanje med Zed. državami in Japonsko in par dni kasneje je soglasno izjavil, da obstoja vojno stanje tudi z Nemčijo in Italijo.

Tak duh solidarnosti in edinstva ni bil še nikdar razstavljen, odkar obstoja ta dežela. Vsak Amerikanec ima svojo vlogo v tej borbi. Najsi da služi v bojni sili, ali obdelava polje za pridelke, ali dela v tovarnah in ladjedelnicah, ali če kupi obrambne bonde — vsi služimo domovini. Na bojni fronti, na industrijski fronti, na poljedelski fronti, na domači fronti, bojna linija mora biti vzdržana, ako hočemo zmagati. Prav za prav — ako nočemo biti tepeni!

Prostak Robert H. Brooks, ki je bil ubit blizu taborišča Stotsenburg na Filipinih 7. decembra, je bil najbrže prvi ameriški vojak, ki je padel v tej vojni. Bil je sin zamorskega farmarskega najemnika iz Adieville, Kentucky. Cripus Attucks, črnc, ki je padel pri Bostonu, je bil prvi ameriški naseljenec, ki je padel v ameriški revoluciji. Kadar gre za zmago Amerike, so vsa plemena enako vredna. O lojalnostni črncev napram naši vladi ni bilo nikdar dvoma.

Nekateri ljudje okrog Washingtona so videti precej nervozni. Protizračne baterije so postavljene na strehi poslanske zbornice. Rdeče pisice na stenah kažejo pot do kleti in predora med tem poslopjem in kapitolom. V spodnjih prehodih so zaboji s peskom. Ta priprava je proti invaziji, ki ne bo nikdar prišla, ki ni bila najbrže nikdar namenjena. Na Havajih in Filipinih bolj potrebujejo protizračne baterije kot jih potrebujemo v Washingtonu.

Kongresnica Rogers je predlagala ustanovitev ženskega armadnega pomožnega kora. Načelnik generalnega štaba, Marshall, podpira to idejo. Morda bo kongres kmalu glasoval, da se ustanovi 150.000 žensk močan ženski kor. Hitler, pazi se!

Sodnik: Vi priznate, da ste zlomili dežnik nad glavo svojega soproga?

Žena: Da, priznam, toda to je bilo le po nesreči.

Sodnik: Kako po nesreči?

Žena: Ker nisem nikdar imela namena zlomiti dežnika.

Da se ne pozabi. . .

Upravitelj Sirotti je bil tudi odločen, da bo zmanjšal število bodočih slovenskih duhovnikov, ako bo to le v njegovi moči. Samo to more pojasniti njegovo postopanje glede Alojzijevešča in semenišča v Gorici.

Od leta 1891 je bila v Gorici deška šola, katero so nazivali Alojzijevešče. Ustanovili so jo slovenski duhovniki z namenom, da bi služila kot pripravljalna šola za slovenske dečke, ki so imeli namen študirati za duhovnike. Celo po aneksiji se ni nihče spodbil nad to šolo. Toda po spravi med Vatikanom in italijansko vlado je fašistični režim oktobra 1930 poveril upravo vladnemu komisarju. Posredovanje apostolskega vizitatorja je pomagalo le toliko, da je komisarja nadomestil italijanski duhovnik Marcello Antonini.

Ta je s privoljenjem upravitelja Sirottijskega odslavljal slovenskega predstojnika, vse slovenske prefekte, slovenske učitelje in končno tudi vsa slovenska služinčad; odslavili so celo slovenske redovnice, ki so bile prideljene učnim močem.

Fantom je bilo prepovedano peti slovenske nabožne pesmi pri maši. Odpravljena je bila običajna slovenska pridiga, slovenski profesor teologije, dr. Andrej Pavlica, je moral zapustiti zavod. Potem je bilo dečkom tudi prepovedano moliti v svojem materinskem jeziku.

Komisar Antonini je šel celo tako daleč v svoji nacionalni napetosti, da je prepovedal gojencem govoriti med seboj v svojem materinskem jeziku tudi izven šole. Kdor se je pregrešil zoper te odredbe, je bil kaznovan s tem, da je bil brez kosila. Taka kazen je za dečke pri 10 in 12 letih večja kazen kot šiba.

V Gorici je bilo še eno Alojzijevešče in sicer za italijanske dečke. Toda v nasprotju pravilom, je komisar Antonini sprejema italijanske dečke v zavod, ki je bil ustanovljen in

BESEDA IZ NARODA

Moje počitnice

PIŠE JOS. MOHAR

(Nadaljevanje)

Želel sem si obiskati mojega pokojnega brata sinovo družino, to je, Tonny Moharjevo družino, ki ima svojo farmo v New Yorku. Njegova farma ni daleč od pennsylvanske meje. Pred tremi leti je dobil svojo družino iz stare domovine. Torej, kako si ne bi žele jih videti, ko so pa vendar prišli od tam kot jaz. Saj so vendar tam rastle kakor jaz in tam hodili v šolo kakor jaz ter bili vzgojeni tam kakor jaz.

Večkrat sem bil vprašan Jožeta, kdaj jih gremo obiskat, pa je vselej odločil, češ, da nima časa. Ker pa je bil Jože večkrat že tam, zato mu je bila tudi pot dobro znana in odločili smo se, da se odpeljemo v petek popoldne, ko bo on gotov s svojimi posli. Malo sem ugovarjal, da bi se ponoči vozili, ko ni nič videti in se lahko še izgubimo. Prav na kratko mi je povedal, da je njemu prav vseeno, pa naj se vozi ponoči ali podnevi, saj so mu vsa pota poznana, ker je bil že večkrat tam. Torej se mi ni treba prav nič bat, prevozili bomo 260 milj, za kar bomo potrebovali 6 ur in pol, pa bomo tam in tako je tudi bilo.

Spotoma smo se samo enkrat ustavili, da smo dobili malo okrepčila za naš notranji ustroj in tudi avto je bilo treba napojiti. Po kratkem okrepčilu smo zopet nadaljevali svojo pot, kajti bila je že eno po polnoči, ko smo privozili na farmo. Vse je spalo in ni vzel dosti časa pa so zagorele luči in vse je bilo pokonci. Svidenje je bilo jako ganljivo, ker se nismo poznali, vedeli so pač, da imajo v Ameriki strica, ker sem večkrat pisal in poznali so me tudi po dopisih, ki sem jih v prejšnjih časih pošiljal za list Ameriška Domovina, katero sem jim tudi pošiljal namreč plačal sem jaz naročnik tudi zanje. Za dotični večer je bila noč že v kraju, ker smo si imeli vse preveč povedati, zato pa tudi nismo šli spat, ampak smo se pogovarjali do ranega jutra.

Ko se je zdanilo, sem si šel najprej ogledat farmo, ki obsega 140 akrov zemlje. To me je najbolj zanimalo. Ima precej gospodarskih poslopj, farma je zelo valovita in od vsake strani jo obdaja gost in tudi potok teče preko farme, kar je jako pravno za napajanje živine v poletnem času. Imajo pa tudi precej sadnega drevja, samo da je precej zapuščen, kar bo pa s časom vse lahko dejano v red. Meni se je jako dopadlo, posebno pa se zato, ker sem bil v svojih mladih letih največ po gozdovih. Tukaj pri nas v Montani pa ni nobenega drevja, ampak je sama planota in tam pa sem videl vse tako lepo zaraščeno in to je najbolj vplivalo name. V duhu sem bil ves v starem kraju.

Pravili so mi, da je v dotični ckolici še več slovenskih farmarjev, le žal, da nisem imel več časa, da bi bil lahko katerega obiskal. V prejšnjih letih je tam delalo precej Slovencev po ondotnih gozdovih, a sedaj ni tam več toliko gozda, ker je že večina iztrebljena in zraste pa ne tako hitro kakor se ga poseka. Zato pa si je dosti Slovencev zatelelo svoje zemlje, pri tem pa še vseeno delajo po gozdovih in tudi še precej dobro zaslužijo. Pravili so mi, da so bili ti Slovenci večinoma rojeni v starem kraju na farmah, zato pa si je vsak želel biti samostojen tudi v tej deželi. Prilike pa so tu imeli več kot dovolj, da so si lahko pomagali

namenjen izključno za slovenske dečke. Italijanski gojenci so študirali na račun države, dočim so morali slovenski plačevati sami za hrano in šolo. Posledica tega je bila, da so bili slovenski dijaki v veliki manjšini že v šolskem letu 1934-35.

do samostojnosti in si urediti bolj usmerjeno življenje. Slovenci smo napreden narod, zato pa tudi napredujemo povsod, pa naj bo to v mestu ali na farmi. Ko sem si ogledal polje in drugo, sem se pa vrnil domov, kajti sonce je bilo že visoko na nebu in tudi je bilo treba kaj dobiti za nostranji telesni ustroj. Tone je že vedel, kako se taki stvari uestreže, pa mi je prišel nekaj, kar najbolj paše jutraj, vsaj meni, pa mislim, da smo precej vse enaki kar nas je Adamovih sinov. V tistem času je pa Pepca pripravila zame zajterk, kajti drugi so bili že vsi pospravili vsak svoje v tistem času, ko sem bil jaz na polju.

Tam smo bili ostali kar dva dni. Rečem vam, da postrežbo smo imeli pa prvovrstno, da je bilo kot bi bili na kakšnem pikniku. Razlika je bila samo v tem, da nismo potrebovali natakarejev, ker smo to delo kar sami opravljali in tudi tiketov ni bilo treba kupovati, ker ni bilo Jožeta Gornika, da bi jih bil prodajal. Koliko je bil Tone pripravljen pijske ne vem, vem pa da jo je bilo še ostalo, ko smo mi odhajali. Ves čas našega bivanja tam, smo bili prvovrstno postreženi in zato se na tem mestu tudi prav lepo zahvaljujemo vama. Želela pa bi, da bi se še kdaj videli predno bo prišel čas, ko bomo morali odpotovati iz tega zemeljskega življenja v večnost.

vtis na človeka, ki jih vidi prvič. Po kratkem izprehodu ob vodi in slapovih, smo se pa zopet odpeljali naprej proti Clevelandu. Ta vožnja je bila kaj kratkočasna, ker smo se vozili največ ob jezeru. Poti same pa ne bom opisaval, ker vem, da vam je marsikateremu bolj znana kot pa meni.

(Dalje prihodnjič).

Naša politika v 32. vardi

Dobro je, da se malo zbudimo tudi sedaj, ko nimamo ravnobnih volitev pred nosom. Potrebno je, da se zopet malo organiziramo. Slovenski demokratski klub v 32. vardi je pred desetimi leti prišel z uspešnim političnim udejstvom. To je bilo takrat, ko se je hotelo našo vardo razdeliti in ko smo iz republikanske varde napravili demokratsko in izvolili svojega mestnega zastopnika.

Nestehte in malokdaj priznane še manj pa plačane ali nagrajene so zasluge, ki jih je le omejeno število tega kluba doprineslo za splošni dobrobit. Zadnja županska kampanja je pri klubu dvignila največ zanimanja. Blizu sto naših žena in deklet je sodelovalo v moškimi. Povorka v Geauga Lake park z avtomobili in godbo na čelu je triumfirala po številu med drugimi. Vse to delo je bilo plačano v zavesti, da smo storili svoj dolžnost.

Vsi ti člani in članice so pa vabljeni na sejo kluba, kjer bomo združili naše moči za nove probleme, ki nam prihajajo na poti. V resnih časih vojne moramo biti vedno na braniku kot državljani in Slovenci, da pazimo na potek velikih dogodkov, ki gredo mimo nas.

Seja kluba in vseh onih, ki so v županski kampanji sodelovali za izvolitev sedanjega župana se vrši v sredo, 25. februarja v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. M. I. Lah

Sporočilo Amerike Jugoslaviji

Balkanska zveza in grško-jugoslavski odnosi

Washington, D. C., 2. februarja (JCO) — V prevodu priobčujemo četrti radijsko oddajo, poslano iz Združenih držav v Jugoslavijo:

"Sporočilo grškega in jugoslovanskega kralja o ustanavljanju zveze med obema državama nam je obudila spomin na tesno duševno sorodnost med jugoslovanskim in grškim narodom.

G. Cimon Diamantopolos, grški poslanik v Washingtonu, je dejal, da je ta sorodnost "ustvarila globoka prijateljska čustva med obema narodoma, ki so, po drugi strani, pomembno vplivala na grško-jugoslovanske odnose."

"Oba naroda vroče ljubita svobodo in sovražita suženjstvo," je dejal g. Diamantopolos. "Njuni običaji, izročila, pesmi, narodne igre in sploh njun način življenja je neverjetno soroden."

Tudi vera veže srbski del jugoslovanskega naroda z grškim. Srbi pripadajo srbski pravoslavni cerkvi in priznavajo grškega patriarha v Carigradu kot vrhovnega poglavarja njihove verske skupine.

G. Diamantopolos, ki je odlično poznavalec zgodovine, je poudarjal, da prijateljske vezi, ki vežejo Grčijo in Jugoslavijo, potekajo še iz dobe njihovih skupnih bojev za neodvisnost v začetku XIX. stoletja. Tedaj, kakor v tej vojni, so se Grki in Jugoslavlani borili z ramo ob rami proti skupnim zatiralcem.

Po osvobojenju se je sodelovanje med Grki in Jugoslavlani v borbi in v diplomaciji nadaljevalo.

Staro prijateljstvo med obema državama, je dejal g. Diamantopolos, je dobilo pravi izraz leta 1913, ko je bila podpisana zna-

menita grško-srbska pogodba in zveza. Pogodba je bila podpisana v času, ko ste Grčija in Srbija bili bolj in bolj negotovi zaradi ravnanja Bolgarije v turško-balkanski vojski in pozneje. Obrambna vojna obeh narodov proti Bolgariji leta 1913. je Grčijo in Jugoslavijo še bolj zblížala.

Leto kasneje, v maju 1914, ko so zaradi nemških spletk nevarno razširili proti-grški pregoni v Turčiji, je Srbija v korist Grške zelo uspešno posredovala. Srbija je poslala Turčiji spomenico.

Ta spomenica je vsebovala odkrito grožnjo o razbitju srbsko-turških odnosov. Ko je veliki vezir Turčije odgovoril srbskemu poslaniku, da "ne razume, kako bi mogel dogodek v Malii Aziji zadeti Srbijo," mu je srbski diplomat odgovoril: "Kar zadeva Grčijo, zadeva tudi Srbijo kot njeno zaveznico. Nato je veliki vezir obljubil, da bo preganjanje grškega življa ustavil.

Grška se je zahvalila svojemu balkanskemu zavezniku, ki je s svojim nastopom v Carigradu prekrizal nemške načrte na Bližnjem Vzhodu — s korakom, o katerem grške uradne listine pravijo, da je "zopet pokazal moč grško-srbskega zavezništva in prijateljske vezi, ki zblížujejo oba naroda."

Grški minister je dodal, da so s prihodom novega demokratskega načina vladanja v Turčiji vsi neprijetni spomini izbrisani. Dejal je, da so današnji odnosi med Grško in Turčijo prisiščni.

V prvi svetovni vojni je nadaljeval g. Diamantopolos, je po kratkem oklepanju, ki so ga povzročili notranji nesporazumi, prišla Grčija na pomoč Srbiji v njeni borbi z vojskama Nemčije in Bolgarije, čeprav je imel grško-srbski sporazum samo ozir na Balkan. Veliki grški predsednik Venizelos je vztrajal pri zahtevi, da se sporazum razlaga ugodno za Srbijo.

Pri važni razpravi v grški skupščini, se spominja grški poslanik je pri vprašanju o dolžnosti Grčije podpreti Srbijo, predsednik Venizelos spregovoril znameniti in čisto navajani izrek: "Tako majhna država kot je Grčija ne sme napraviti tako veliko nesramnost kot je odbijanje izpolnitve njenih obveznosti do Srbije. Po prvi svetovni vojni," je nadaljeval gospod Diamantopolos, "ste ti balkanski državi dali sveto svetlo zglede sodelovanja in prijateljskega reševanja nesporazumov, ko je Grčija 1. 1923 dala Jugoslaviji svobodno zono v solunskem pristanišču."

Nekaj let pozneje, poleti 1. 1929, ko so odnosi med Jugoslavijo in Italijo bili napeti in se je Beograd bal, ker se je Italija sporazumela z Avstrijo, Madžarsko in Bolgarijo, o skoraj popolni obkolitvi Jugoslavije, je bil v Beogradu podpisan nov grško-jugoslovanski sporazum o prijateljstvu.

Se en dokaz grško-jugoslovanskega prijateljstva in sodelovanja, je dodal poslanik Diamantopolos, sega v leto 1934, ko ste ti dve balkanski državi postali središče, okrog katerega se je ustanovljala balkanska Antanta.

Ob času grško-italijanske vojne je Jugoslavija bila do Grčije zelo naklonjena nepristranska. Jugoslovanski tisk, ki je odkritosrčno narodova čustva, je prisrčno pozdravljal vsako grško zmago nad nevbogim italijanskim osvojevalcem.

Ko se je pozneje Hitler odločil priti na pomoč premaganemu mlajšemu sočlanu ošišča, je poiskal kupiti nepristranost Jugoslavije na račun grške zemlje, vključno tudi velikega egejskega pristanišča Soluna.

Toda jugoslovanski narod, je poudaril g. Diamantopolos, se je uprl tedanji slabotni Nemcem prijazni vladi, ki si je upa-

la od Nemčije sprejeti tako nudo na račun Grčije, in vrgele. To je bila vstaja v nem pomenu te besede, je dejal g. Diamantopolos. Zato tega prevrat generala Simona ni bil posledica vojaške zaveze, temveč je prišel po volji naroda.

Grški poslanik v Washingtonu je tudi poudaril, da je čudovanje, naklonjenost in gostinstvo Angliji in Združenim kraljevam skupno izročilo Grčije in Jugoslavije. Ta staro naklonjenost Grkov in Jugoslavlancev Angliji in Združenim kraljevam je bila važna smer pri vodstvu njune zunanje politike.

Grška in Jugoslavija tudi neneš še vedno zakonito obstajata; predstavljata ju oba vrgla in vladi, ki ste sedaj v donu. Ti vladi priznavata Grčija in Združene države ter ostale protiošiščne države. 1. januarja 1942. sta postavnik Grčije in Jugoslavije v Washingtonu podpisala pogodbo 26-tih držav, da z vsake močmi in možnostmi uprli le ošišča.

V zvezi s zavezniško pogodbo med Grčijo in Jugoslavijo, ugotegnemo postati temelj za balkansko federacijo, je nekaj jugoslovanskega poslanika v Washingtonu dejal, da so dobni poskusi v preteklosti bili ob zahrbtnih nemških krah.

Rastko Petrovič, član jugoslovanskega poslanstva, je dejal, da je leta 1930 Jugoslavija dejansko sodelovala s sedmimi državami za ublago gospodarskega zastopa na kanu, zastajo, do katerega prišlo zaradi nizkih cen pridelkov.

V začetku leta 1930, je g. Petrovič, ste Jugoslavija Rumunija podpisali sporazum v Sinau v Rumuniji, vprašanih znižanja prispevkov in medsebojne izmenjave viška pridelkov. Na sestanku Varšavi 2. avgusta 1930, so poskušali to važno carno zvezo razširiti tudi na države Vzhodne Evrope.

Drugi gospodarski sestanki, ki so bili od leta 1930, so bili rešili v prisotnosti predsednika velikega števila držav, ki so se sestale v Varšavi. Čeprav v resnici napredek bil malo, so ta pogajanja takrat pokazala preddelo za sistem pokonjskih zvez.

Daljnji primerni poskusi, večje gospodarske povezave in mir na Balkanu je bil nek meseca oktobra v Avstriji. Sestanka so se udeležili predstavnik Grške, Albanije, Garske, Rumunije, Turčije in Jugoslavije. Združene države Rusija in Društvo narodov so se sestanka udeležile z namenom, da bi jih v veli.

Načrt zveze balkanskih je bil v načelu sprejet oktobra 1930. V tem času ta planja niso prinesla neposredne posledice, pač pa so bili temelji za ustanovitev balkanske Antante 1. 1934.

9. februarja se je skupina balkanskih držav, Grčija, Rumunija, Turčija in Jugoslavija, sporazumela o vprašanju sebojnega jamstva za meddržavni napadu kraljev balkanske države. V glavni prišlo do sporazuma o prijateljstvu na isto zunanjo politiko balkanskih vprašani.

Dolgotrajna pogajanja balkanske antante za rešitev sporazumov z Bolgarsko, julija 1931, privedla do podpisu "večnem miru in prijateljstvu," podpisane po poklicnem grškem predsedniku Balkanskega predsednika Balkanske antante in bolgarskem predstavniku Kiosevanovu. Antanta odobrila Bolgariji uvedbo vezne vojaške službe in zvežanje pod pogojem, da teva preureditev svojih

(Nadaljevanje z 2. strani)

Za las je manjkalo

ROMAN

Kar se tiče mojega narečja, vam lahko zaupam, da sem se nekoč mudil tod okoli šest mesecev, ko sem zasledoval neko skupino ponarejevalcev bankovcev; in kdor se ne more v šestih mesecih naučiti nekega narečja, ni vreden, da se imenuje detektiv. Nu, saj bi ne žaloval, če bi mi ne bilo treba tičati v tem poklicu, ki je meni prav tako zoprni kakor moji ženi.

"Moj dragi Goudar," ga je prekinil Folgat, "če je to res, potem boste lahko kmalu zapustili ta poklic—če se vam posreči, rešiti gospoda de Boiscorana."

"Ali mi bo potem dal svojo hišo v Trtni ulici?"

"Iz srca rad!"

"Ah, hiša v Trtni ulici—paradiž na tem svetu! Tako ogromen vrt, tako plodna zemlja! Tam bi lahko prideloval finejške breskve kot jih imajo v Montrealeu ali Fontainesbleau-u!"

"Ali ste kaj zvedeli tam?" ga je vprašal Folgat.

Goudar je bil zopet jezen.

"Prav nič," je srdito odgovoril. "Tudi od trgovcev nisem nič zvedel. Prav toliko vem kot prvi dan. Nikamor nisem prišel."

"Upajmo, da boste imeli tu več sreče."

"Tudi jaz upam. Ampak preden morem iti na delo, potrebujem vašo pomoč. Videti moram doktorja Seigneboša in Machineta. Naročite jima, naj me počakata na mestu, ki ga bom naznačil v pismu, ki ga jima boste izročili."

"Povedal jima bom."

"A zdaj, če želite, da ostanem tu *inkognito*, mi preskrbite od župana dovoljenje za muzikanta Goudarja. Svoje ime sem obdržal, ker me tu nihče ne pozna. Toda dovoljenje moram imeti, ker brez njega bi me nikjer ne vzeli pod streho."

"Sedite na tisto le klopi," je dejal Folgat in pokazal na klopi v bližini; "jaz grem takoj k županu. V četrto ure bom nazaj."

Četrto ure pozneje je imel Goudar svoje dovoljenje za bivanje v Sauvetterreju v žepu, nakar se je napotil k "Rdečemu jagnjetu," najbolj razvpiti in najslabši goslini v mestu, kjer je dobil stanovanje.

Človekov značaj se najbolj pokaže, kadar stoji človek pred kako težavno in mučno nalogo. Nekateri ljudje tedaj odlašajo in odlašajo, dokler je mogoče, kakor tisti verniki, ki pri spovedi prihranijo največje grehe za zaključek spovedi; dočim se drugim mudi, da bi čim prej opravili neprijetno nalogo ter se rešili skrbi. Folgat je spadal med slednje ljudi. Drugo jutro, ko se je zbudil, si je rekel:

"Prva stvar na dnevnem redu danes je obisk grofice Claudieuse."

Ob osmih je že zapustil hišo, oblečen bolj skrbno kot običajno; služabniku je naročil, da ni treba čakati nanj z zajtrkom.

Njegova prva pot je bila na sodnijo, kjer je upal najti pisarja. V tem upanju se ni razočaral. Čakalne sobe so bile sicer še prazne, toda Machinet je bil že v svoji pisarni, kjer je delal z vso vnemo, kakor človek, ki se trudi, da si čim prej zasluži ceno posestva, po katerem hrepeni. Ko je uzrl Folgata, se je dvignil ter ga nagovoril:

"Čuli ste o sklepu sodišča?"

"Da, hvala vaši naklonjenosti. In priznati moram, da me ni presenetil. Ampak kaj pa mislijo o tem tukaj?"

"Vsi so prepričani, da bo obsojen."

"To bomo pa videli!" je odgovoril mladi advokat.

Potem pa je s tišjim glasom pristavil:

"Ampak jaz sem prišel zaradi neke druge stvari. Detektiv, katerega sem pričakoval, je prišel in vas želi videti. On vam bo pismeno sporočil, kje ga lahko najdete in upam, da boste pristali na to."

"Gotovo—z vsem srcem!" je odgovoril pisar. "In bog daj, da bi rešili gospoda de Boiscorana iz njegovega precepa, če že ne zaradi drugega, zato, da se nekoliko unese pretirana samozavest mojega predstojnika."

"O, mar si je gospod Galpin tako gotov zmagati?"

"O tem niti najmanj ne dvomi. Svojega starega prijatelja že vidi na vislicah. Včeraj je

dobil spet pismo od pravosodnega ministra, ki mu čestita in on ga je čital vsakomur, kdor ga je le hotel poslušati. Seveda so mu vsi čestitali k temu, razen predsednika sodišča pa višjega državnega pravdnika, ki mu je po latinsko povedal, da prodaja medvedovo kožo, ko medveda še ni ubil."

V tem so se iz hodnika začuli koraki in Folgat je v naglici pristavil:

"Še eno navodilo. Goudar bi rad ostal nepoznan. Ne omenite ga živi duši in ne kažite presenečenja, ko ga boste videli v neobičajnem kostumu."

Vrata so se hrupno odprla in vstopil je eden sodnikov, ki se je vladno priklonil Folgatu, nato pa obsul pisarja s kopico vprašanj o neki zadevi, ki je imela priti pred sodnike istega dne.

Folgat se je poslovil.

Nato se je ustavil pri zdravniku dr. Seignebošu. Ko je pozvonil, mu je prišel odpreti sluga, ki je dejal:

"Gospoda doktorja ni doma, toda se bo kmalu vrnil in mi je naročil, da ga počakate v njegovi delovni sobi."

To je bil dokaz skoro nezasiščenega zaupanja, kajti znano je bilo, da zdravnik ni nikdar nikomur dovolil, da bi kdo ostal sam v tem njegovem svetlišču.

Zdravnikova delavnica je bila v ogromni sobi, natrpani z najrazličnejšimi predmeti. Prva stvar, ki je padla obiskovalcu v oči, je bila velika soba Bichata, obdana z manjšimi sohami Robespieraja in Rousseauja. Velika ura iz dobe Ludvika XIV. je stala med oknom in tiktakala sekunde, kakor bi rožljalo staro železje. Ena stena je bila popolnoma zakrita s policami, ki so bile napolnjene z vsakovrstnimi knjigami, vezanimi in nevezanimi. Ogromna omara, polna raznih rastlin, je pričala o zdravnikovem navdušenju za botaniko; dočim je neki električni stroj pričal, da je bil nekoč pristaša ideje zdravljenja z elektriko.

Miza sredi sobe je bila pokrita s kupi knjig, ki so izdajale, kaj je zdravnik proučeval zadnje čase. Med njimi so bili

zastopani vsi pisatelji od Apolodisa do Tardiena, ki so kdaj pisali o blaznosti ali idiotstvu. Folgat se je še oziral po sobi, ko je zdravnik treščil noter kot granata, toda neobičajno veder.

"Vedel sem, da vas bom našel tu!" je vzkliknil še med vrati. "Prišli ste, da bi me vprašali, ali bi se hotel sestrati z Goudarjem."

Mladi advokat ga je debelo pogledal.

"Kdo vam je pa to povedal?"

"Sam Goudar. Možak mi je pogodu. Mislim, da ne more nihče reči, da sem jaz zaljubljen v policijo. Preveč opravka sem imel v svojem življenju z vohuni in slično sodrgo. Ampak ta le vaš mož me utegne še sprijazniti z njo."

"Kdaj ste ga videli?"

"Danes ob sedmih zjutaj. Mož se je tako neznansko naveličal brezplodnega čakanja v svoji sobici pri 'Rdečem jagnjetu,' da se je naredil bolnega in poslal pome. Jaz sem se odzval in tam našel neke vrste počestnega muzikanta, ki pa je bil videti popolnoma zdrav. Nu, čim sva ostala sama, mi je vse povedal ter me vprašal za moje mnenje in mi zaupal svoje ideje. Gospod Folgat, Goudar je izredno prebrisan možak, to vam povem; in midva se nerfektno razumeva."

"Ali vam je povedal, kaj namerava storiti?"

"Domala. Ni mi pa dovolil, govorite o tem. Bodite potrpežljivi; pustite ga pri miru in čakajte in videli boste, da ima stari Seigneboš izvrsten nos."

Te besede je izgovoril z izredno samozavestjo, nato pa snel svoj ščipalnik ter ga začel marljivo brisati.

"Nu, potem bom pa čakal," je odgovoril mladi advokat.

"Ker je s tem ta stvar zaključena, vas prosim dovoljenja, da spregovorim o neki dugi zadevi. Gospod de Boiscoran me po-

Ako iščete

dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vprašajte za naš budget načrt. Pregled furncev zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3858 SUPERIOR AVE.

HEnderson 6177

DAJEMO EAGLE ZNAMKE

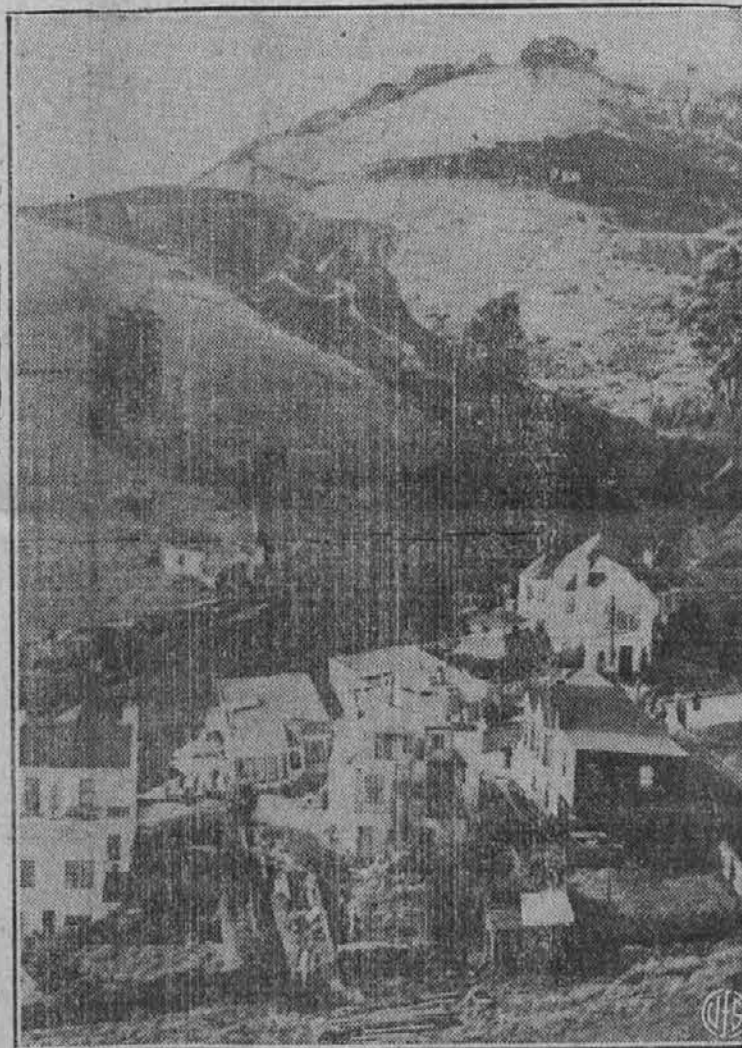
Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom

6611 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 2978

Vsled preobilnega deževja je pričela polzeti zemlja s hribov krog San Franciscu. Pri tem premikanju so uničeni tudi vsi domovi, ki se tam nahajajo. Zemlja se premika s hitrostjo 400 čevljev na uro. Do sedaj sta bila samo še dva smrtna slučaja. Prebivalci so se morali izseliti.

Slika nam predstavlja dva mornarja, ki odnašata žrtev ognja, ki je bil izbruhnil in uničil bivši potniški parnik Normandie v newyorški luki. Najmanj 168 oseb je dobilo poškodbe ob tej priliki, kajti na ladji je bilo zaposlenih krog 2,200 delavcev.

silja k grofici Claudieuse, da ji izročim važno sporočilo."

"Ali pričakujete, da jo boste videli?"

Folgat je jedva mogel prikriti svojo nestrpnost.

"Nalogo sem sprejel," je odgovoril suho, "in jo mislim tudi izvršiti."

"Razumem, dragi gospod, razumem. Ampak grofice ne bo-

ste videli. Grof je zelo bol in ona ne zapusti njegove niške postelje niti za trenutek. Saj noče sprejemati niti najtimnejših prijateljev."

(Dalje prihodnjič)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožanje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, boleznin in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niste član ali članica te močne in bogate katoliške podporne organizacije, pritrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0600

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

Zanesljiva postrežba

KADARKOLI potrebujete zavarovalnine proti gonju, viharju, za avtomobile, šipe, bonde itd., se lahko in z vso zanesljivostjo obrnete na

L. Petrich

19001 Kildeer Ave.

Ivanhoe 1874

Buy U. S. Defense Stamps and Bonds.

Gornja slika nam predstavlja junaka ameriškega generala Douglasa MacArthurja, ki poveljuje našim četam na Filipinih. Slika je bila posneta v letu 1920, ko je bil še ravnatelj vojaške akademije v West Point, N. Y.

Podadmiral Herbert F. Leary bo poveljeval zvezniški mornarici v okrožju Avstralije in nove Zelandije.

Na sliki vidimo bolniško strežnico Irma Twiss, stara 32 let, ki je v newyorški bolnišnici zastupila dvoje novorojenčkov, katerima je dala opija, da bi potolažila njiju jok. Eno dete je umrlo in drugo pa bodo mogoče ohranili pri življenju.